

ในวันครบรอบหนึ่งปีแห่งการพลีชีพของชะอ์บาน อะหมัด อัล-ดาลู (2004-2024)

พี่น้องในปาเลสไตน์และทุกคนที่ยืนหยัดเคียงข้างเราต่อต้านความอยุติธรรม,

วันนี้เราระลึกถึงหนึ่งปีนับตั้งแต่การพลีชีพของ **ชะอ์บาน อะหมัด อัล-ดาลู** ลูกชายแห่งกาซา ผู้ทรงจำอัลกุรอานได้
กึ่งเล่ม เป็นชายหนุ่มที่เปี่ยมด้วยความฉลาดและความเมตตา เขาควรจะอยู่ที่นี้กับเราในตอนนี้ เพื่อเฉลิมฉลองวัน
เกิดครบรอบ 21 ปีของเขา เราควรจะได้เฉลิมฉลองการก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ การศึกษา และความฝันของเขา แต่เรา
กลับมารวมตัวกันด้วยความโศกเศร้า – เพราะเขาถูกพรากไปจากเราด้วยความรุนแรง ชีวิตของเขาถูกแย่งชิงโดย
อาชญากรป่าเถื่อนที่ชั่วร้ายที่สุดเท่าที่โลกนี้เคยพบเห็น

ในคืนวันที่ **14 ตุลาคม 2024** ท้องฟ้าเหนือโรงพยาบาลมรณสักขีอัล-อักศอถูกย้อมด้วยไฟสีแดง เต็มที่ที่ไฟที่พื้
พื้แก่ผู้พลัดถิ่น ครอบครัวที่คิดว่าพวกเขาได้พบที่หลบภัยภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กลายเป็นเตาไฟ และ
ภายในเตาไฟหนึ่งนั้น ชะอ์บานกำลังพื้พื้จากบาดแผล โดยมีสายน้ำเกลือต่อเข้ากับร่างกาย แม่ของเขานั่งอยู่
ข้างๆ การโจมตีทำให้ที่พื้พื้ของพวกเขากลายเป็นกรงไฟ พ่อของเขารีบวิ่งเข้าไปในกองเพลิง ลากเด็กๆ ออกมา
ด้วยร่างที่ถูกไฟเผา แต่ไม่สามารถไปถึงลูกชายคนโตได้ พี่ชายของเขาพยายามฝ่ากำแพงไฟ แต่ถูกดึงตัวกลับ และ
เมื่อเปลวเพลิงกลืนกินเขา การกระทำสุดท้ายของชะอ์บานไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นศรัทธา: เขายกนิ้วขึ้นเพื่อกล่าวชะ
ฮาดะ ประกาศความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้าในขณะที่เขากลับคืนสู่พระองค์ แม่ของเขาก็ถูกไฟกลืนเช่นกัน ขณะที่
เธอคลานผ่านเปลวเพลิง ร่างกายของเธอแตกสลาย สี่วันต่อมา น้องชายของเขา अबดุล รอฮ์มาน ก็ตามไปในฐานะ
มรณสักขี

นี่ไม่ใช่อุบัติเหตุ ไม่ใช่โศกนาฏกรรมจากระบบชาติ นี่คือนโยบายที่เจตนากระทำโดยผู้ยึดครองที่ทิ้งระเบิดใส่
บ้าน โรงเรียน มัสยิด และโรงพยาบาล แล้วยังกล้าเรียกการสังหารหมู่เด็กๆ ว่า “การป้องกันตัว” พวกเขาสังหาร
ชะอ์บานขณะที่เขานอนบาดเจ็บอยู่ในลานโรงพยาบาล พวกเขาขโมยชีวิตของเขา และด้วยเหตุนี้ อนาคตที่เขาใฝ่ฝัน
– การเป็นหมอ วิศวกร การรับใช้ครอบครัวและผู้คนของเขา

และเขาใช้ชีวิตอย่างไรในเวลาเพียงสิบเก้าปีสั้นๆ ชะอ์บานทรงจำอัลกุรอานตั้งแต่ยังเด็ก ทำให้ครอบครัวของเขา
เต็มไปด้วยความภาคภูมิใจ เขาโดดเด่นในโรงเรียน ทำคะแนนได้ **98%** ในสอบ Tawjihhi ซึ่งเปิดประตูสู่วิชาการทุก
สาขา เขาใฝ่ฝันที่จะเป็นหมอ แต่เมื่อความยากจนปิดกั้นโอกาสนั้น เขาก็มุ่งมั่นเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ด้วย
ความทุ่มเทไม่แพ้กัน แม้ในช่วงสงคราม เขาก็ปฏิเสธที่จะละทิ้งการศึกษา เดินทางไกลท่ามกลางโดรนและระเบิด
เพื่อหาการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เข้าเรียนออนไลน์ท่ามกลางการทิ้งระเบิด

เขาไม่เพียงแต่เป็นนักเรียน แต่ยังเป็นลูกชายที่รับผิดชอบ ในฐานะลูกคนโต เขาแบกรับภาระของครอบครัว เขา
บริจาคเลือดเมื่อโรงพยาบาลในกาซาขาดแคลน เขานับถือคำร้องขอในภาษาอาหรับและอังกฤษ เรียกร้องให้โลก
มองเห็น รับฟัง และลงมือทำ เขากล่าวว่า: **“ฉันเคยฝันถึงความฝันอันยิ่งใหญ่ แต่สงครามทำลายมัน ทำให้ฉัน
ป่วยทั้งร่างกายและจิตใจ”** แต่แม้ในความสิ้นหวัง เขายังคงฝันต่อไป – ไม่ใช่เพื่อตัวเอง แต่เพื่อครอบครัว เพื่อกา
ซา เพื่อวันพรุ่งนี้ที่ไม่เคยมาถึง

พี่ชายของเขา มูฮัมหมัด เรียกเขาว่า “ผู้สนับสนุนของฉัน เพื่อนของฉัน สหายของฉัน” แม่ของเขาเรียกเขาว่า ลูกชายตัวอย่าง สำหรับชุมชนของเขา เขาคือแรงบันดาลใจ และสำหรับโลก หลังจากการพลีชีพของเขา เขากลายเป็นสัญลักษณ์ ภาพไวรัลของช่วงเวลาสุดท้ายของเขา – ร่างกายที่ถูกไฟเผา นีวที่ยกขึ้นในชะฮาดะ – ได้สั่นสะเทือนจิตสำนึกของผู้คนนับล้าน เรื่องราวของเขาถูกพูดถึงในรัฐสภา เขียนลงในหนังสือพิมพ์ กระจิบในคำอธิษฐานข้ามทวีป ชะฮ์บาน เด็กชายจากกาซา กลายเป็นกระจกสะท้อนความเจ็บของมนุษยชาติ

หนึ่งปีผ่านไป แต่ความโศกเศร้าไม่เคยจางหาย หากมีอะไร แผลนี้ยิ่งลึกยิ่งขึ้น ทุกวันที่เราตื่นขึ้นมาโดยไม่มีเขา ทำให้เรานึกถึงไม่เพียงแต่การจากไปของเขา แต่ยังรวมถึงความโหดร้ายที่พรากเขาไปจากเรา เราควรจะได้เห็นเขาตอนนี้ อายุ 21 ปี กำลังก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ อาจจะกำลังจบการศึกษา อาจจะหมั้นหมาย อาจจะแบกรับความหวังใหม่ๆ แต่สิ่งที่เราเห็นมีเพียงหลุมฝังศพที่เขานอนเคียงข้างแม่และน้องชายของเขา

กระนั้น ชะฮ์บานไม่ได้จากไป เขายังมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าของเขา ได้รับการหล่อเลี้ยงในแบบที่เราไม่สามารถมองเห็น ความทรงจำของเขายังคงอยู่ในทุกหัวใจที่ปฏิเสธที่จะลืม ในทุกเสียงที่ร้องขอความยุติธรรม ในเด็กทุกคนในกาซาที่ยังคงฝันถึงแม่จะมีระเบิด

สง่าราศีแด่มรณสักขี

ขอพระเจ้าทรงเมตตาต่อวิญญาณของชะฮ์บาน แม่ของเขาอาลาห์ น้องชายของเขา अबดุล รอฮ์มาน และทุกคนที่ล่วงลับ ขอพระองค์ประทานตำแหน่งสูงสุดใน **จันนาตุลฟิรเดาส์** ให้แก่พวกเขา ร่วมกับศาสดา ผู้ซื่อสัตย์ ผู้ชอบธรรม และมรณสักขี ขอพระองค์ทรงเยียวยาหัวใจของผู้มีชีวิตอยู่ และขอให้การเสียสละของพวกเขาเป็นแสงสว่างที่นำทางเราไปสู่ความยุติธรรมและการปลดปล่อย

“และอย่าคิดว่าผู้ที่ถูกสังหารในหนทางของพระเจ้านั้นตายแล้ว ไม่เลย พวกเขายังมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าของพวกเขา ได้รับการเลี้ยงดู”

- ซูเราะห์ อาล อิมรอน (3:169)

ชะฮ์บาน เราจะไม่ลืมคุณ โลกอาจหันหน้าหนี แต่เราจะแบกรับชื่อของคุณ รอยยิ้มของคุณ ความฝันของคุณ คุณถูกพรากไปจากเราด้วยไฟ แต่แสงสว่างของคุณส่องสว่างยิ่งกว่าความมืดที่พยายามกลืนกินคุณ